

420/3.
 Високошановний доповідю Іване Джалеву
 одержавши Вашого портрета, яко Ви дали
 моїм братом за мене я думаю Вам
 дякую, що Ви не подракували таким людям
 на зразок і малим по науці і верстві
 я думаю, що мало знайдеться таких русь-
 ких письменників, які б так щиро одізва-
 лись на прохання таких малих людей
 як ми; хіба тільки був покійний
 письменник граф Лев Миколаєвич Мовстий
 який заповідав свої твори передруковувати
 кому завгодно, щоб була доступна купити
 і відному сердю; ну це я забалакав
 а тепер я Вас буду прохати Іване Джалеву
 як отримав я Ваше портрета, то мене
 питають мої знайомі: що воно за чоловік
 і як він попав під залежність Австрії?
 то я як сам мало знаю, тільки й те
 що пишуть про Вас брати мої, то і

неможу їм одвинувати, то я попрошу Ви
Вас, напишіть мені восторженно листа)
(якого я буду шукати, а як одержу, то буду
його шукати, як свого ока) і повідомити
мені, як ви живеєте, з якої веремби вихо-
дите родом, яка ваша сім'я, де Ваші сестри,
і в якому місті, це все мені хочеться
знати, т. з. усеє Ваше "життєпис"
а потім, мені хотілось би, знати, як Ви
думаєте про цю криваву звірство, що
в її винен, і як думають руси-українці,
чи бути цю підлеглими Австрії чи
може Росії, боно і у нас українцям не дуже
безпечно живеється, але як політиця Сво-
бідниці, бо як приходилось читати у газе-
тах, як у Мармарош-Сієрні, та Львіві
судили Православних українців, то аж
свободи прийняють. так отакого листа
мені хотілось від Вас Іване Яколевичу
з превеликою повагою до Вас зістаює
Андрій Митрович Ванденко, року 1915 зливаря 26